

Diplomová práce pojednává o bankovních obchodech a jejich právní úpravě v kontextu platné české legislativy. Primárním cílem této práce je přiblížit potencionálním čtenářům obecnou problematiku bankovních obchodů, poskytnout jim jejich přehlednou systematizaci a seznámit je s podstatnými prvky právní úpravy jednotlivých bankovních obchodů a jejich veřejnoprávní regulace. Vzhledem k rozsáhlosti tématu se práce, po obecné části společné pro všechny bankovní obchody, zaměří na dvě hlavní skupiny bankovních obchodů, a to úvěrové bankovní obchody a depozitní obchody.

Práce se skládá ze šesti samostatných kapitol, které na sebe logicky navazují. První kapitola ukazuje jako hlavní předpoklad vzniku bankovních obchodů existenci bank a bankovního systému. Nastiňuje historický vývoj bankovního systému v České republice od roku 1918 do současnosti a popisuje nynější stav bankovního systému a postavení bank v něm. Druhá kapitola se zaměřuje na definici bankovních obchodů a přiblížení jejich obsahu s následujícím popisem charakteristických vlastností a různých přístupů k členění bankovních obchodů. Třetí kapitola se zabývá pojmem rizik bankovních obchodů, jejich rozdělením a samotným vlivem na bankovní obchody. Ve čtvrté kapitole rozebere práce vliv bankovní regulace a dohledu na podnikání bank a tedy vliv veřejnoprávní regulace na bankovní obchody. Pátá kapitola pojednává o úvěrových bankovních obchodech, jako nejpodstatnější kategorii bankovních obchodů z důvodu přínosu aktiv do bankovního podnikání. Banka při nich vystupuje v pozici věřitele a dočasně poskytuje klientům volné peněžní prostředky. Po jejich obecné charakteristice a popisu obecné právní úpravy následuje charakteristika konkrétních nejdůležitějších úvěrových bankovních obchodů. V poslední, páté kapitole přibližuje práce charakteristiku depozitních bankovních obchodů, poté následně popis jejich specifických rysů, systematizaci a jejich právní úprava.

Jako shrnutí celé diplomové práce by bylo možno uvést, že bankovní obchody jsou hlavní náplní a účelem bankovní činnosti. Na jedné straně slouží bankám jako prostředek k dosažení zisku, vznikající na základě věřitelsko-dlužnického vztahu. Na druhé straně napomáhají klientům bank k realizaci jejich potřeb, ať již se jedná o potřeby zbytné či nezbytné.